

винаги жадуваше за разни зрелища. Всички фари-сеи и книжници се радваха за неговото обвинение. Тѣ помнѣха неговитѣ нападки, помнѣха какъ още преди день-два ги укоряваше и осждаше въ храма. Тѣ не се съмняваха ни най-малко, че Исусъ ще бжде осжденъ отъ Пилата, и още отъ сега злобно се радваха на неговото осждане.

Исусъ бѣ въведенъ най-напредъ въ преторията (жилището на управителя), дето обикновено идваха за разглеждане и други дѣла.

Подиръ малко Пилатъ се показва на терасата предъ двореца и ги попита, кого сж довели и какво искатъ отъ него.

Тълпата веднага се развълнува. Старейтѣ, които бѣха отпредъ, близо до Пилата, завикаха:

— Ако той не бѣше злодей, не бихме го довели при тебе.

Пилатъ остана оскърбенъ отъ тоя гордъ отговоръ и сжщо така гордо каза:

— По-тихо! Не викайте всички наведнажъ. Вие казвате, че е злодей; тогава вземете го и го сждете по вашитѣ закони!

— Ние не можемъ да го осдимъ! — викнаха тѣ. Намъ не е позволено никого да предаваме на смъртъ, а той е заслужилъ смъртно наказание. Себе си царъ иудейски нарича! Той е бунтовникъ, народа смущава, Синъ Божи се прави!

Пилатъ се уплаши отъ това обвинение. Той се върна въ преторията, дето бѣше Исусъ, и дълго се вгледва въ него съ своитѣ хитри, късогледни мигащи очи. Исусъ не се смущаваше отъ това. Той го гледаше спокойно, открито съ своитѣ добри и чисти очи.

— Иудейски царъ ли си ти? — попита Пилатъ.